

Barangolás a libanoni cédrusok földjén

A Libanonba látogatók legszebb, s egyzersmind legmaradandóbb élményeit mindenekelőtt a cédrusok, illetve cédruserdők megtekintése, valamint a bennük eltöltött rövid, ám kellemes idő jelenti. Mint ismeretes, a libanoni cédrusok Földünk legidősebb, s egyben legértékesebb reliktumai. Valamennyi ide látogató türelmetlenül várja azt a pillanatot, amikor szeme előtt megjelennek a cédrusok koronájának sziluettjei, majd pedig ezek földjére léphet. Az ideutazás fáradalmiért úgyszólván bőséges kárpótlást érez.

Libanont gyakran nevezik a Kelet Svájcának, fővárosát Bejrútot pedig a kelet kapujának. Az ide látogató azonban úgy érzi, hogy ez az összehasonlítás nagyon egyszerű és szegényes. Libanon ugyanis ennél több, amit a látogató akkor tudatosít, amikor megismerkedik az ország természeti szépségeivel, valamint annak történelmi, kulturális és művészeti értékeivel.

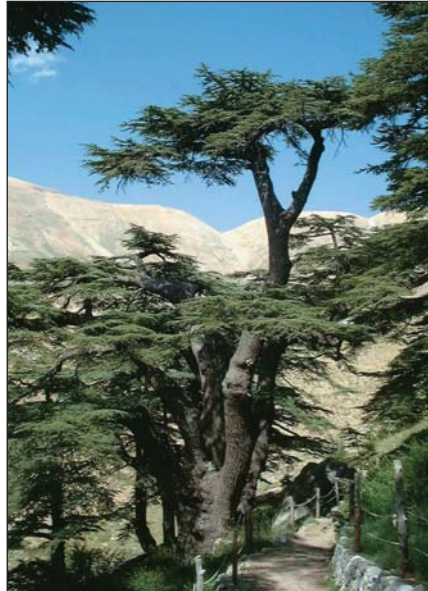
Igaz, hogy Libanon nem nagy kiterjedésű ország, mivel összterülete mindössze 11 500 km².

Északon és keleten Szíriával, délen Izraellel, míg nyugaton a Földközi-tengerrel határos. Az ország középső részén, a tengerparttal csaknem párhuzamosan húzódik a Libanoni hegylánc, melynek legmagasabb pontját a mintegy 3083 méter magas „Kor net Es Sao-uda” csúcs képezi. A libanoni-szíriai határvonal mentén viszont az Antilibanon hegylánc vonul végig.

Az ország hegyvidékeit hűvösebb éghajlat jellemzi, ahol a téli időszakban fagyok is előfordulnak. Határozottan kuriózumot jelent a libanoni látogató számára, hogy amikor a téli időszakban a délelőtt folyamán nyugodtan fürödhet a tengerben, még aznap délutánján már síelhet is, ha akar.

Rendkívül változatos és érdekes Libanon történelme. Földje hosszú időn át volt Európa, Ázsia és Afrika népei harcának színhelye. Mivel jelenleg a lakosság megkülönböztetése nemzetiség szerint úgyszólván lehetetlen, ezt a feladatot a vallási felekezetekhez való tartozás által oldották meg. Az országban két fő vallási csoportosulás van, nevezetesen a keresztény és a muzulmán, melyek aztán a gyakorolt szertartások szerint tovább osztódnak. Csupán a katolikus egyházat hat különböző szertartású felekezet képviseli, melyek közül a legjelentősebb a katolikus maronita, s így a köztársaság

államelnöke katolikus maronita lehet, míg a parlament elnöke csakis muzulmán-szunita felekezetű. Hasonlóan a parlamenti képviselők száma is a felekezeti hovatartozás szerint oszlik meg. Az ország államnyelve az arab és a francia nyelv, míg Bejrútban, a fővárosban négy, nevezetesen libanoni, arab, amerikai és francia egyetem működik, melyeket 37 ország növendékei látogatnak.

Az országban számos műemlék található a különböző történelmi időkől, köztük Byblos, Földünk legrégebb, ma is lakott városa, Baalbeck, ahol ma is áll „Baal Isten” szentélye, valamint Sidon és Tyrus városa, az egykori Szentföld legészakibb részén, ahol a biblia szerint Jézus Krisztus is tanított.

Az ország fővárosa Bejrút megtekintése után, elindulunk végső célunk, az egyik legidősebb cédruserdő felé, amely Libanonban a négy legidősebb mellett napjainkig megmaradt. Útközben megtekintjük az ország legismertebb múzeumát, ahol egy óriási sziklatömb áll, melybe bevették Libanon valamennyi uralkodójának nevét, akik közül az első II. Ramses volt (az időszámítás előtt a 13. században), míg az utolsó Gouraud tábornok 1920-ban.

Biblos elhagyása után tovább haladunk Chekka városáig, ahonnan utunk a Libanon hegylánc oldalán halad tovább, ahol valamikor hatalmas cédruserdők álltak, jelenleg azonban csupán talajvédő Pinus fenyők ritka csoportjai találhatók. Rövidesen eljutunk aztán Beecharré városába, ahol megkezdődik utunk végső szakasza. Rövid várakozás után megje-

lennek a hatalmas ősrégi cédrusok koronáinak körvonalai, amit valamennyien úgy értékelünk, mint fáradalmas utazásunk kárpótlását.

Napjainkig mindössze 400 darab cédrus maradt meg ezen a területen a Dahr ek Kadib hegycsúcs alatti hegyoldalon, 2000 m magasságban. A további, eddig megmaradt cédruserdő közül kettő a Libanon hegylánc keleti oldalán található, egy pedig annak nyugati oldalán, Hasraun város közelében. A legidősebb cédrusfák kora általunk meglátogatott erdőben jórészt több, mint ezeréves. Közülük a legidősebbek 6000 évesek, szinte óriásiak, a fenséges örökzöld öltözetükben hősiiesen néznek fel a gyönyörű kék színű libanoni ég felé. A cédrusok többségének magassága 30 méter körül van, míg mellmagassági átmérőjük 25 méter. Ezek a cédrusok az emberi történelem legősibb tanúi, és éppen ezért az „Úr Cédrusai” megtisztelő névvel szokták őket emlegetni, miszerint cédrusfából gyártották hajóikat és szarkofágjaikat az egyiptomi fáraók első dinasztiái. Cédrusfából készült hajóval hódították meg a tengereket a föníciaiak és a babiloniak, s ugyancsak a libanoni cédrus fájából építette fel a jeruzsálemi templomot Salamon, a zsidók királya. Megbízható történelmi források szerint Földünk legrégebb vallási jellegű építménye, a már említett Baal temploma ugyancsak cédrusfából épült, amint azt a 19. század történésze *Mislín* állítja, „röviddel a vízözön előtt”.

Mint a régmúlt idők örökzöld tanúinak látogatói, mi is mély tisztelettel lépdelünk Földünk e legősibb cédruserdjének földjén. Ugyanakkor hiába szeretnénk csupán egyetlen cédrustobozt emlékül hazavinni, a libanoni kormány szigorú rendelete értelmében egyetlen tobozt sem vehet fel senki a földről, mivel a jelek szerint újabb cédruserdőket terveznek Libanonban telepíteni, hiszen a cédrus jelképpel lépten-nyomon találkozunk, mind az állami címeren, a rendőrök egyensapkáján, az emléktárgyakon és másutt.

Az idő azonban sürges, kénytelenek vagyunk tehát búcsút venni történelmünk eme örökzöld tanútól. Fölszállunk hát az autóbuszunkba, s egyre inkább eltávolodunk a cédruserdőtől. Lassan eltűnnek szemünk elől a cédrusok koronáinak körvonalai, s csak emlékeinket visszük tovább a libanoni cédrusokkal történt találkozásunkról.

Kohán István